

E. Sz.-M.

Interpretacja jako spotkanie u źródeł
wiersza, Cyprian Norwid:
"Moralności", Elżbieta Feliksiak,
"Pamiętnik Lite-racki" 1983 z. 4 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 27/3-4 (93-94), 244

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

FELIKSIAK Elżbieta: Interpretacja jako spotkanie u źródeł wiersza. Cyprian Norwid: "Moralności". "Pamiętnik Literacki" 1983 z. 4 s. 37-50.

Hermeneutyczna analiza wiersza Norwida "Moralności", u-
tożsamiająca rozumienie wiersza z jego interpretacją, a poza
tym świadomie wikłająca obie te czynności we współtworzące
sens wiersza "ja" badacza-czytelnika. Jest to więc jakby ba-
dawczo-czytelnicza reartykulacja treści wiersza, starająca się
iść wers po wersie za niejasnościami tych treści, dwuznaczoś-
ciami ich sensu, ciemnościami obrazów poetyckich, a nawet usi-
łująca przenikać w to, co niewypowiedziane, choć zasugerowane
między słowami. Praca badacza-czytelnika równa się więc jakby
ponownemu rozważeniu wszystkich tych źródeł biblijnych, które
sprawiły, że powstał ten określony wiersz.

BP/93-94/39

E.Sz.-M.

FERT Józef: Późny wnuk - nieporozumienie? "Pamiętnik Li-
teracki" 1983 z. 4 s. 3-14.

Autor zmierza do zakwestionowania upowszechnionego prze-
konania, jakoby Norwid - zniechęcony brakiem porozumienia ze
współczesnymi sobie odbiorcami - adresował swoją twórczość do
pokoleń przyszłych, w nich upatrując właściwych odbiorców. To
uproszczone przekonanie wytworzyło się wskutek jednoznacznego
interpretowania metaforycznych sformułowań Norwida o przyszło-
ści jako "korektorze" błędów popełnionych wobec poety. W tym
duchu interpretowane jest zwłaszcza odniesienie się poety do
"późnego wnuka". Autor jest zdania, że czytelnik, który otrzy-
mał od Norwida imię "późnego wnuka" - odbiorca przyszłościowy,
jest jedynie składnikiem rzeczywistej, realnie przeżywanej
przez poetę sytuacji odbioru swojej twórczości, jest świadomie
zastosowanym przez poetę chwytem taktycznym, obliczonym na
sprowokowanie "teraźniejszości".

BP/93-94/40

E.Sz.-M.